AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2006. július 10. *

A T-323/03. sz. ügyben,

a **La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana** (székhelye: Turís [Spanyolország], képviseli: J. Carreño Moreno ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: S. Petrequin és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: francia.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Baron Philippe de Rothschild SA** (székhelye: Pauillac [Franciaország], képviseli: K. Manhaeve ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2003. július 9-i, a Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana és a Baron Philippe de Rothschild SA közötti felszólalási eljárással (R 57/2003-2. sz. ügy) kapcsolatos határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(első tanács),

tagjai: J. D. Cooke elnök, R. García-Valdecasas és V. Trstenjak bírák,

hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. november 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 59. cikke, 62. cikkének (1) bekezdése és 74. cikke kimondja:

„*59. cikk*

A fellebbezés határideje és alaki követelményei

A [fellebbezési tanács előtti] fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a [Belső Piaci Harmonizációs] Hivatalhoz [OHIM] [(védjegyek és formatervezési minták)]. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

[...]

62. cikk

A fellebbezés tárgyában hozott határozat

(1) A fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács vagy eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.

[...]

74. cikk

A tényállás vizsgálata hivatalból

(1) A Hivatal [OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A Hivatal [OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő."

A jogvita előzményei

2 2001. január 26-án a Baron Philippe de Rothschild SA (a továbbiakban: beavatkozó) a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegy-bejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

3 A lajstromoztatni kívánt védjegy a LA BARONNIE szómegjelölés volt. A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2001. július 23-i számában hirdették meg.

4 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)".

5 2001. október 2-án a La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana felszólalt a bejelentett közösségi védjegy lajstromozásával szemben. A felszólalás valamennyi, a közösségi védjegybejelentésben megjelölt árura vonatkozott.

6 A felszólalás alátámasztásaként felhozott indok a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt összetéveszthetőség volt a bejelentett védjegy és egy korábbi védjegy között, amelyek jogosultja a felperes. A szóban forgó korábbi védjegy a BARONIA szóvédjegy, amelyet Spanyolországban 1976. november 3-án lajstromoztak, 699.163/7. lajstromszám alatt. A korábbi védjegy árujegyzékében szereplő termékek a 33. osztályba tartoznak, és az alábbi leírásnak felelnek meg: „mindenfajta bor".

7 A felszólalás a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésén is alapult. Ebben a vonatkozásban a felperes a felszólalási beadványnak „Az okok kifejtése" cím alatti 99. rovatában a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi nevéhez fűződő kizárólagos jogokra is hivatkozott. Ezzel szemben a felszólalási beadvány 82., 85. és 97. rovatát, amely lehetővé teszi a felszólaló számára, hogy az üzleti életben használt korábbi megjelölés fennállására a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében mint a felszólalás jogalapjára hivatkozzon, a felperes nem töltötte ki.

8 2002. január 28-án a felperes a korábbi védjegy használatának igazolására szolgáló iratokat nyújtott be, tudniillik: egy, az 1929-ben megrendezett barcelonai világkiállításon szerzett aranyérmet igazoló oklevelet, egy 1946. évi sorsjegy másolatát, négy keltezés nélküli címke másolatát, öt címkemintát, amelynek egyike 2000-es keltezésű, kettő darab 1929. évi címke másolatát, egy, a BARONIA borokról szóló reklámfüzetet, egy 1984-ben Spanyolországban a buszokon használt reklámfotó két másolatát, egy üveg borról készült fénykép keltezés nélküli másolatát, egy, a borokról írt cikk keltezés nélküli másolatát és a borcímkék keltezés nélküli másolatát.

9 A 2002. július 5-i feljegyzésében a beavatkozó azzal a kérelemmel fordult az OHIM felszólalási osztályához, hogy a 40/94 rendelete 43. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében a felperes a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegy használatát igazolja. A beavatkozó a levelében így fogalmazott:

„Azt kérjük, hogy a felszólaló a felszólalás alátámasztása érdekében felhozott védjegynek az elmúlt öt évben való használatát igazolja. Azok a dokumentumok, amelyeket 2002. április 4-én nyújtott be, nem bizonyítják a tényleges használatot, és nem az érintett időszakból származnak".

10 2002. július 9-én az OHIM felkérte a felperest, hogy 2002. szeptember 10-e előtt ezt igazolja, annak pontosítása mellett, hogy a felszólalását minden olyan termék vagy szolgáltatás tekintetében el fogja utasítani, amelyekre nézve a korábbi védjegy használata nem bizonyított. A felperes nem nyújtott be új iratokat.

11 2002. november 19-én a felszólalási osztály azzal az indokkal utasította el a felszólalást, hogy a bizonyítékok nem voltak elegendők a BARONIA védjegynek a közösségi védjegybejelentést megelőző öt év során történő tényleges használatának igazolására. Arra hivatkozott, hogy az oklevél, a sorsjegy és az 1929-ből származó címkék nyilvánvalóan nem a – 1996. július 23-a és 2001. július 23-a közötti – tárgyidőszakra vonatkoznak, és hogy a többi dokumentum az árujegyzékben szereplő termékekre vonatkozó korábbi védjegy használatának sem az időszakával, sem a mértékével kapcsolatban nem szolgált pontosítással. A tárgyidőszakot illetően csupán egyetlen, 2000-es keltezésű címkére hivatkozott. Ami a használat mértékét illeti, megállapította, hogy a benyújtott dokumentumokból semmiféle, a mennyiségre utaló információ nem következik. A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésére alapító jogalapot illetően a felszólalási osztály azzal az indokkal utasította el a felszólalást, hogy a felperes a nem csupán helyi jelentőségű, La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi névnek a közösségi védjegybejelentés benyújtása időpontjában az üzleti életben való valóságos használatát nem bizonyította elegendő módon. Megállapította, hogy hasonlóképpen, e megjelölés használatának mértékére, időszakára és időtartamára vonatkozó semmiféle utalásra nem lehet következtetni a benyújtott iratokból.

12 2003. január 8-án a felperes fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen. Fellebbezése alátámasztására új bizonyítékokat nyújtott be, tudniillik egy bizonyító közokiratot, miszerint a felperes a „La Baronia de Turis, Coop. V." néven ismert, a BARONIA védjegy alatt forgalmazott üveges borok létét bizonyító közokiratot, 1993-tól 2002-ig terjedő időszakra keltezett, a felperes szállítója által a BARONIA védjeggyel ellátott termékek tekintetében kiállított számlákat, a felperes által több vásárló számára a BARONIA védjegy oltalma alatt forgalmazott borok adásvételéről az 1996-tól 2002-ig terjedő időszakban kiállított számlákat, illetve

több, a felperes által az 1999–2002. években kiállított számlatömböt, amely a BARONIA védjeggyel ellátott borok adásvételére vonatkozik.

13 Az OHIM második fellebbezési tanácsa a 2003. július 9-i R 57/2003-2. sz. határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést. Helybenhagyta a felszólalási osztály által lefolytatott bizonyítékok mérlegelését, valamint ez utóbbi által az ebből a használat nem elegendő igazolását illetően levont következményeket. A kereskedelmi névre alapított felszólalást illetően a fellebbezési tanács azt elfogadhatónak, de megalapozatlannak ítélte meg azon indokból, hogy a felszólaló a kereskedelmi név használatát nem bizonyította elegendő módon, és nem terjesztette be az alkalmazandó nemzeti jog szabályait. Ami a fellebbezési szakban első ízben bemutatott bizonyítékokat illeti, azokat elfogadhatatlannak ítélte meg, mivel azokat a felszólalási osztály által megszabott határidő lejártát követően nyújtották be.

Az eljárás és a felek kérelmei

14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 12-én érkezett keresetlevelével a felperes a jelen keresetet terjesztette elő.

15 Az OHIM és a beavatkozó 2004. március 19-én, illetve március 8-án nyújtotta be válaszbeadványát az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.

16 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (első tanács) úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.

17 A felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszait a 2005. november 17-i tárgyaláson az Elsőfokú Bíróság meghallgatta.

18 A felperes keresetében lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– utasítsa el a LA BARONNIE közösségi védjegybejelentési kérelmét.

19 A tárgyalás során a felperes visszavonta a kereseti kérelmében szereplő bizonyításfelvétel iránti kérelmeit, annak kivételével, amely arra irányul, hogy az Oficina Española de Patentes y Marcast (spanyol szabadalmi és védjegyhivatal, a továbbiakban: OEPM) arra kötelezze, hogy a BARONIA védjegy jelenlegi jogállását meghatározza, és jelölje meg, hogy mely iratokat nyújtották be hozzá a 699.163/7. számú lajstromozás megújítása iránti kérelem alátámasztása érdekében.

20 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

21 A beavatkozó lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a fellebbezési tanács határozatát helyezze hatályon kívül, mivel az a felperesnek a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésére alapító felszólalását elfogadhatónak nyilvánította, és következésképpen a felszólalást nyilvánítsa elfogadhatatlannak, mivel e rendelkezésre alapít;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A közösségi védjegy lajstromozásának megtagadására irányuló kérelemről

22 Második kereseti kérelmével a felperes lényegében azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy tagadja meg a bejelentett védjegy lajstromozását.

23 Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése értelmében az OHIM köteles megtenni a közösségi bíróság ítéletének

végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis az Elsőfokú Bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontja és a T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 22. pontja).

24 Elfogadhatatlan tehát a felperes kérelme, mivel arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a LA BARONNIE közösségi védjegy bejelentési kérelmét.

A beavatkozó által benyújtott, a megtámadott határozat részleges hatályon kívül helyezésére irányuló kérelemről

25 Második kereseti kérelmében a beavatkozó az Elsőfokú Bíróságtól a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését kéri, mivel az a felperesnek a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésére alapító felszólalását elfogadhatónak nyilvánította, illetve azt kéri, hogy ennélfogva nyilvánítsa a felszólalást elfogadhatatlannak, mivel az erre a rendelkezésre alapít.

26 Felidézendő, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 134. cikkének 3. §-a értelmében az a beavatkozó, aki a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő fél volt, válaszbeadványában kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltozatását a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben, és a keresetlevélben fel nem hozott jogalapokat terjeszthet elő. A beavatkozó második kereseti kérelme tehát elfogadható.

27 A beavatkozó azzal érvel, hogy a felperes rosszul töltötte ki a felszólalását, különösen a felszólalás alapjául szolgáló jogi indokokra vonatkozó részeket. Pontosabban arra hivatkozik, hogy a felperes elmulasztotta bejelölni a kereskedelmi név mint az üzleti életben használt korábbi megjelölés létezésére vonatkozó 82–85. és 97. rovatot. Hozzáteszi, hogy a felperes megjelöléseiből, még ha említette is a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi nevének létezését a felszólalásnak „Az okok kifejtése" cím alatti 99. rovatában, az következik, hogy a felszólalás jogalapja a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt. Úgy értékeli, hogy a felszólalás, mivel az a 8. cikk (4) bekezdésének b) pontján alapul, nem felel meg a felszólalás elfogadhatósága terén alkalmazandó szabályok által meghatározott feltételeknek. Ebből arra következtet, hogy a fellebbezési tanácsnak a felszólalást, mint elfogadhatatlant, el kellett volna utasítania, mivel azt a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi névre alapították.

28 Az Elsőfokú Bíróság arra hivatkozik, hogy a közösségi védjegyről szóló 40/94 tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 18. szabályának (1) bekezdése értelmében az OHIM a felszólalást mint nem elfogadhatót elutasítja, amennyiben a felszólalás „nem jelöli meg egyértelműen [...], hogy mely korábbi jogon alapul".

29 A jelen esetben, még ha nem is vitatott, hogy a felperes elmulasztotta bejelölni a felszólalás azon 82–85. és 97. rovatát, amelyek lehetővé teszik a felszólaló számára, hogy a felszólalás jogalapjaként az üzleti életben használt korábbi megjelölés fennállására hivatkozzon, az bizonyos, hogy a 99. rovatban hivatkozott a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi név használatához fűződő védelemre.

30 Ugyanakkor az is bebizonyosodott, hogy az OHIM sosem vélte úgy – a beavatkozó által a 2002. július 5-i levélben e tekintetben felhozott érvek ellenére –, hogy a felszólalás pontatlan lett volna a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi névre a felszólalás alapjaként való hivatkozást illetően. Az OHIM azon, 2002. július 9-i

levele, amelynek célja az volt, hogy a felperesnek továbbítsa a beavatkozónak a BARONIA védjegy tényleges használatának igazolására irányuló kérelmét, ugyanis semmiféle, ezzel kapcsolatos magyarázatra irányuló kérelmet nem tartalmazott.

31 Ennélfogva a megtámadott határozat helyesen nyilvánította a felszólalást elfogadhatónak, mivel ez utóbbi a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi név használatán alapult.

32 A beavatkozó második kereseti kérelmét tehát, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kérelemről

33 A felperes lényegében három jogalapot hoz fel a hatályon kívül helyezésre. Az első jogalap a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének, illetve a 2868/95 rendelet 22. szabálya (1) bekezdésének sérelmére alapít. A második és harmadik jogalap keretében a felperes külön-külön a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének és a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának sérelmére hivatkozik.

34 Az első jogalap keretében a felperes lényegében egyrészt a korábbi védjegye tényleges használatának és a La Baronia de Turis, Coop. V. kereskedelmi név használatának igazolása érdekében a felszólalási osztályhoz általa benyújtott bizonyítékok elegendő jellegével érvel, másrészt pedig azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megszegte azon bizonyítékok megvizsgálására irányuló kötelezettségét, amelyeket első ízben a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő beadványához mellékelt.

1. A felszólalási osztály előtt bemutatott bizonyítékok elegendő voltáról

— A felek érvei

35 A felperes úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat sérti a korábbi védjegy használatának igazolására vonatkozó rendelkezéseket, és hivatkozik a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdésére, valamint a 2868/95 rendelet 16. szabályának (2) bekezdésére, 22. szabályának (1) bekezdésére és 92. szabályának (1) bekezdésére. Véleménye szerint a felszólaláshoz mellékelt bizonyítékok elegendőek voltak a 699.163/7. lajstromszámú, spanyol lajstromozás tárgyát képező védjegy tényleges használatának igazolásához, mivel azok világosan mutatták, hogy több mint hetvenöt éve használja a BARONIA elnevezést a különféle borok forgalmazásában. Ugyanígy, a lajstromozás megújításának formai követelményei, amelyeknek eleget tett, bizonyítékot nyújtanak arról, hogy ez a védjegy még mindig hatályban van.

36 A felperes különösen a 699.163/7. lajstromszámú spanyol védjegyokiratot említi, amely megjelöli, hogy a védjegybejelentést 1973. január 16-án tették, és hogy a BARONIA védjegyet 1996. október 25-én újították meg. Kifejti, hogy a spanyol védjegyjogszabályok értelmében az oltalom megújítása érdekében elengedhetetlen az érintett védjegy használatának bizonyítása a megújítási kérelem benyújtásának időpontját közvetlenül megelőző években. A 699.163/7. számú védjegyokirat tehát kétségtelenül bizonyította a hivatkozott korábbi védjegy használatát.

37 Az OHIM és a beavatkozó úgy ítélik meg, hogy a fellebbezési tanácsnak a felszólalási osztály előtt bemutatott bizonyítékok nem elegendő jellegével kapcsolatos álláspontja megalapozott.

38 Az OHIM továbbá úgy véli, hogy az OHIM fórumai jogosan zártak ki minden, a tárgyidőszak előtti keltezésű iratot. A többi iratot illetően arra hivatkozik, hogy ezek egy 2000-es keltezésű címke kivételével nem voltak keltezve, és nem tették lehetővé annak igazolását, hogy a megfelelő időszakra vonatkoznak-e. Ugyanígy ezen iratok nem tették lehetővé a korábbi védjegy használata mértékének megállapítását, mivel ez esetben egyetlen irat sem jelölte meg az eladott bor mennyiségét.

39 A 699.163/7. számú spanyol védjegyokirat bizonyító erejét illetően az OHIM arra hivatkozik, hogy az OEPM az oltalom megújítása során megelégszik az érdekelt vállalkozás részéről kiállított megerősített nyilatkozattal, és egyáltalán nem vizsgálja a megújítani kívánt védjegy tényleges használatát. A védjegyokirat a valós és tényleges használatnak a legjobb esetben is csupán egy jele, amelyet semmiféle kézzelfogható és igazolható bizonyíték nem támaszt alá.

40 A beavatkozó hozzáteszi, hogy a felperes sem a spanyol jogszabályok által a védjegyoltalom megújítása tekintetében állítólag meghatározott feltételek fennállását nem igazolta, sem azokat az iratokat nem nyújtotta be bizonyítékképpen, amelyeket az OEPM-hez kellett beterjesztenie. A beavatkozó továbbá kifejti, hogy amennyiben figyelembe is kell venni az oltalomnak 1996. október 25-én foganatosított megújítását, a felperes a korábbi védjegye tényleges használatára a vonatkozó öt teljes évből csupán három hónapnyi időszakra hivatkozhat.

— Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

41 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely védjegy tényleges használata olyan valós használat, amely nem kizárólag a védjegyhez fűződő jogok fenntartását szolgálja. Olyan használatnak kell lennie, amely megfelel a védjegy lényeges rendeltetésének, ami abból áll, hogy a fogyasztók vagy a végfelhasználók számára biztosítja az áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát úgy, hogy ezen árut vagy szolgáltatást a máshonnan származó áruktól vagy szolgáltatásoktól összetéveszthetetlenül megkülönböztethessék. A védjegy és azon hatások oltalma, amelyet a lajstromozás tesz harmadik személyekkel szemben érvényesíthetővé, nem

lenne tartós, amennyiben a védjegy elveszítené kereskedelmi létjogosultságát, amely abban áll, hogy a más vállalkozásoktól származó árukhoz vagy szolgáltatásokhoz képest a védjegyet képező megjelöléssel ellátott áruk és szolgáltatások számára piacot teremtsen vagy tartson fenn (az Elsőfokú Bíróság T-334/01. sz., MFE Marienfelde kontra OHIM – Vétoquinol [HIPOVITON] ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2787. o.] 33. pontja; lásd még értelemszerűen a Bíróság C-40/01. sz. Ansul-ügyben 2003. március 11-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-2439. o.] 36., 37. és 43. pontját).

42 A védjegy olyan használatát, amelynek nem lényegi célja, hogy az oltalma alá tartozó áruk vagy/és szolgáltatások számára piaci részesedést teremtsen vagy tartson fenn, úgy kell tekinteni, mint amelynek valódi célja az, hogy egy lehetséges megszűnés iránti kérelmet ellehetetlenítsen. Az ilyen használat nem tekinthető „tényleges"-nek (lásd értelemszerűen a Bíróság C-259/02. sz., La Mer Technology ügyben 2004. január 27-én hozott végzésének [EBHT 2004., I-1159. o.] 26. pontját).

43 A védjegy tényleges használatának mérlegelése során figyelembe kell venni minden olyan tényt és körülményt, amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e, idesorolhatók különösen az érintett gazdasági szektorban igazoltnak tekintendő olyan használat, amelyek feladata az, hogy a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára megteremtsék és fenntartsák a piaci részesedést, az áruk és szolgáltatások természetét, a piac jellegzetességeit, valamint a védjegy használatának mértékét és gyakoriságát (a fent hivatkozott HIPOVITON-ítélet 34. pontja; lásd még értelemszerűen a fent hivatkozott Ansul-ítélet 43. pontját).

44 Ami a korábbi védjegy használatának jelentőségét illeti, figyelembe kell venni többek között az összes használati ügylet kereskedelmi volumenét egyrészről, és annak az időszaknak a tartamát, melynek során a használati ügyletek történtek, valamint

másrészről ezeknek az ügyleteknek a gyakoriságát. Minél korlátozottabb azonban a védjegy felhasználásának kereskedelmi volumene, annál inkább szükséges az, hogy a felszólaló további bizonyítékokat nyújtson be az esetleges kétségek eloszlatása érdekében, az érintett védjegy használatának tényleges jellegét illetően (a fent hivatkozott HIPOVITON-ítélet 35. és 37. pontja).

45 A jelen esetben az OHIM fórumai helyesen tekintették elégtelennek azokat a bizonyítékokat, amelyeket a felszólalási osztály előtt, a BARONIA védjegynek a bejelentő közösségi védjegybejelentésének benyújtását megelőző ötéves időszakban történő használatára vonatkozóan mutatott be. A felszólalási osztály helyesen hivatkozott arra, hogy az oklevél, a sorsjegy és az 1929-es címke nyilvánvalóan nem a – 1996. július 23-tól 2001. július 23-ig terjedő – tárgyidőszakra vonatkoznak, és hogy a többi irat – vagyis a többi címke, a BARONIA borokról szóló reklámfüzet, az üveges borokról készült fotó és az újságcikk –, egyetlen kivétellel, nem szolgáltat bizonyítékot a korábbi védjegynek az árujegyzékben szereplő árukra vonatkozó használatának időtartamára vagy jelentőségére nézve. Ami a figyelembe veendő időszakot illeti, az egyetlen vonatkozó irat egy 2000-es keltezésű borcímke. Ami a korábbi védjegy használatának jelentőségét illeti, amint azt a felszólalási osztály jogosan megállapította, a benyújtott iratokból semmiféle mennyiségi jellegű információra nem lehetett következtetni. Egy címke ugyanis önmagában nem szolgáltat semmiféle bizonyítékot az adásvétel mennyiségére nézve.

46 Ugyanakkor, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19. pontjában megállapította, a felperes – az elfogadott bizonyítékokra támaszkodva – a BARONIA védjegy használatának jelentőségét érintően semmiféle magyarázatot nem adott, különösen, ami az eladás terjedelmét, a forgalmazás földrajzi kiterjedését – különösen a forgalmazók számát és a forgalmazási módokat –, azon időtartamot, amely során a védjegy használati ügyleteit bonyolították, illetve ezen ügyletek gyakoriságát illeti.

47 A 699.163/7. lajstromszámú spanyol védjegy megújítása, és az, hogy a spanyol szabályozás megköveteli az oltalom megújítása érdekében a védjegynek a megújítási

kérelem benyújtását közvetlenül megelőző évek során történő használatának igazolását, nem elegendő a korábbi védjegynek a spanyol oltalom megújításának időpontja, 1996. október 25-e utáni tényleges használatának bizonyításához. A 699.163/7. lajstromszámú spanyol védjegy megújítása csupán azt bizonyítja, hogy a BARONIA védjegy Spanyolországban még mindig hatályban volt abban az időpontban, amikor a beavatkozó benyújtotta közösségi védjegybejelentését. Ugyanakkor a felperes egyáltalán nem jelölte meg azon iratokat, amelyeket az OEPM előtt mutatott be. Végül, de nem utolsósorban, a felperes a felszólalási osztályhoz semmiféle olyan bizonyítékot nem nyújtott be, amely igazolta volna a BARONIA védjegynek a spanyol oltalom megújítási időpontja, 1996. október 25-e utáni használatát.

48 Feltételezve azonban, hogy az OEPM a megújítani kért védjegy jelenlegi használatára vonatkozó bizonyítékokat megvizsgálja, egy ilyen körülmény nem menti fel a felperest azon kötelezettség alól, hogy a felszólalása alátámasztására felhozott jogok tényleges használatát igazolja, amennyiben a beavatkozó ilyen értelmű kérelmet nyújtott be. Az ilyen kérelem esetén ugyanis a felszólalót terheli a tényleges használat, vagy ennek elmaradása jogos indokai fennállásának bizonyítási terhe, különben elutasításra kerül a felszólalása, és ennek bizonyítását a 2868/95 rendelet 22. szabálya értelmében az OHIM által megállapított határidőn belül kell benyújtania (az Elsőfokú Bíróság T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] ügyben 2004. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-965. o.] 38. pontja).

49 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell értékelni, nem pedig valamely tagállam korábbi határozathozatali gyakorlata szerint (az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 53. pontja).

50 Ebből arra kell következtetni, hogy a felperes – a felszólalási osztály előtt bemutatott bizonyítékokra tekintettel – sem a felszólalási osztály előtt, sem pedig a fellebbezési tanács előtt nem igazolta a korábbi védjegy tényleges használatát. E jogalap első részét tehát, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

2. Az első ízben a fellebbezési tanács előtt bemutatott bizonyítékok elfogadhatóságáról

— A felek érvei

51 A felperes úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanácsnak el kellett volna fogadnia azokat a bizonyítékokat, amelyeket a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő beadványhoz mellékelt. A felperes szerint nem olyan új iratokról van szó, amelyek elfogadhatatlanok, hanem ellenkezőleg, a felszólalási osztályhoz kellő időben benyújtott, a bizonyításhoz szükséges kiegészítő iratokról.

52 Az OHIM úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság T-308/01. sz., Henkel kontra OHIM – LHS (UK) (KLEENCARE) ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítéletét (EBHT 2003., II-3253. o.) nem lehet úgy értelmezni, mint amely valamely fél számára lehetővé teszi, hogy a felszólalás alátámasztására szolgáló tényeket vagy bizonyítékokat első ízben – vagy adott esetben másodízben – nyújtson be a fellebbezési tanácshoz, jóllehet e fél nem tartotta tiszteletben azt a határidőt, amely az e tényeknek és bizonyítékoknak a felszólalási osztály előtt való benyújtására nyitva áll.

53 Az OHIM a beavatkozóhoz hasonlóan úgy véli, hogy a fellebbezési tanács megalapozottan nyilvánította ezeket a bizonyítékokat elfogadhatatlannak azon az alapon, hogy azokat a felperes számára a 2868/95 rendelet 22. szabályának (1) bekezdése alapján a felszólalási tanács által megállapítottt határidő lejártát követően nyújtotta be a BARONIA védjegy használatának igazolására. Az OHIM a T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services (ELS) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletből (EBHT 2002., II-4301. o.) következő ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, és hozzáteszi, hogy a felperes a 2002. január 28-án szolgáltatott iratok kiegészítésétől való tartózkodás mellett döntött, jóllehet az OHIM kifejezetten felhívta az iratok kiegészítésére.

54 Az OHIM úgy véli, hogy az *inter partes* eljárásban a 2868/95 rendelet 22. szabályának (1) bekezdése értelmében megállapított határidő fennállása a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében nem kellő időben benyújtott bizonyítékok elfogadása vagy elutasítása terén fennálló mérlegelési jogkörének korlátját jelenti. Ezt az elemzést maga e rendelkezés szövege biztosítja, amely csakis akkor alkalmazandó, ha a bizonyítékokat nem „kellő időben" terjesztették be, és nem pedig akkor, ha „késedelmesen" terjesztették be. Ugyanakkor a bizonyítékoknak a megállapított határidő lejártát követően történő beterjesztésének lehetősége a felszólalási eljárás meghosszabbítását jelentené, amely nem lenne összeegyeztethető az eljárásgazdaságosság elvével. Következésképpen az OHIM úgy véli, hogy a fellebbezés benyújtása a fellebbezési tanácshoz nem eredményezheti e határidő újraindulását a felszólalási tanács által megállapított határidő lejártát követően. Az, hogy a felszólalási tanács és a fellebbezési tanács között funkcionális folyamatosság áll fenn, ennek értékelését nem befolyásolja. Ugyanakkor minden ettől eltérő értelmezés sértené a felek közötti fegyveregyenlőség elvét és a másik fél érdekeit.

55 A beavatkozó hozzáteszi, hogy – feltéve, hogy az új bizonyítékok a fellebbezési tanács előtt elfogadhatók – azok semmiféleképpen sem lesznek elegendőek a BARONIA védjegy a vonatkozó időszakban való tényleges használatának bizonyításához. A címkék nyomtatására vonatkozó számlák nem bizonyítják a BARONIA védjeggyel ellátott termékek forgalmazásának intenzitását. Az e védjegy oltalma alatt eladott borokat megemlítő számlák igen korlátozott számban állnak rendelkezésre, és az e számlákban megemlített üvegszám mindig legfeljebb pár tucatra korlátozódik.

— Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

56 A 40/94 rendelet 62. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a fellebbezési tanács vagy eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti

egységhez új eljárásra. Ebből a rendelkezésből, illetve a 40/94 rendelet szelleméből következik, hogy a fellebbezési tanács a fellebbezés elbírálása tekintetében ugyanolyan hatáskörrel rendelkezik, mint az a fórum, amely a megtámadott határozatot meghozta, és hogy a vizsgálata az egész jogvitára – annak az elbírálás idején mutatkozó terjedelmében – kiterjed.

57 Ugyancsak e cikkből, valamint az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az OHIM különböző fórumai, vagyis egyrészt az elbírálók, a felszólalási osztály, a védjegy-igazgatási és jogi osztály, a törlési osztályok, másrészt pedig a fellebbezési tanácsok között funkcionális folyamatosság áll fenn (lásd a fent hivatkozott KLEENCARE-ítélet 25. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

58 Az OHIM fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből következik, hogy az OHIM első fokon döntő fórumai által hozott határozatok tekintetében lefolytatandó felülvizsgálat keretében a fellebbezési tanácsoknak a felek által mind az első fokon döntő fórum előtti, mind pedig a fellebbezési eljárásban előterjesztett valamennyi ténybeli és jogi elemre kell a határozataikat alapítaniuk (az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott KLEENCARE-ítéletének 32. pontja; a T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann et Backer [HOOLIGAN] ügyben 2005. február 1-jén hozott ítélet [EBHT 2005., II-287. o.] 18. pontja és a T-275/03. sz., Focus Magazin Verlag kontra OHIM – ECI Telecom [Hi-FOCuS] ügyben 2005. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2005., II-4727. o.] 37. pontja).

59 Ennélfogva a fellebbezési tanácsok a 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdésének egyetlen feltétele mellett adhatnak helyt a fellebbezésnek a fellebbező fél által felhozott új tények vagy az általa előterjesztett új bizonyítékok alapján (az Elsőfokú Bíróság T-16/02. sz., Audi kontra OHIM [TDI] ügyben 2003. december 3-án hozott ítéletnek [EBHT 2003., II-5167. o.] 81. pontja és a fent hivatkozott KLEENCARE-ítélet 26. pontja). A fellebbezési tanácsok felülvizsgálata nem korlátozódik a megtámadott határozat jogszerűségére, hanem a fellebbezési eljárás devolutív hatálya miatt a jogvita egészének új értékelését feltételezi, mivel a fellebbezési tanácsoknak teljes egészében újra kell vizsgálniuk az eredeti kérelmet, és figyelembe kell venniük a kellő időben benyújtott bizonyítékokat.

60 Ellentétben azzal, amit az OHIM az *inter partes* eljárásra hivatkozással állít, az OHIM különböző fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből ezért nem következik az, hogy a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése alapján a fél nem terjesztheti elő a fellebbezési tanács előtt azokat az új ténybeli és jogi elemeket, amelyeket nem hozott fel az elsőfokon döntő fórum előtt (a fent hivatkozott HiFOCuS-ítélet 37. pontja). Az OHIM álláspontja a fellebbezési tanácsnak a jogvita elbírálására vonatkozó általános hatáskörét vonná kétségbe.

61 A 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott szabály, amelynek értelmében az OHIM az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja, két korlátot fogalmaz meg. Egyrészt, a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban a vizsgálat a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van. Másrészt, e cikk (2) bekezdése az OHIM számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy azokat a bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem „kellő időben" terjesztettek elő, figyelmen kívül hagyja.

62 Ugyanakkor az OHIM fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvéből következik, hogy a „kellő idő"-t valamely fellebbezési tanács előtti fellebbezési eljárás keretében úgy kell értelmezni, mint amely a fellebbezés benyújtására nyitva álló határidőre, illetve a kérdéses eljárásban megállapított határidőre vonatkozik. Mivel ez a fogalom valamennyi, az OHIM előtt folyamatban lévő eljárás keretében irányadó, az első fokon határozó fórum által a bizonyítékok benyújtására megállapított határidők letelte nem befolyásolja annak meghatározását, hogy azokat a fellebbezési tanácshoz „kellő időben" nyújtották-e be. A fellebbezési tanács ezáltal köteles figyelembe venni a hozzá beterjesztett bizonyítékokat, függetlenül attól, hogy azokat a felszólalási osztályhoz benyújtották-e, vagy sem.

63 A jelen ügyben a felperes a fellebbezési tanácshoz egyrészt kettő, közjegyző által hitelesített tanúsítványt, másrészt pedig az 1996-tól 2002-ig terjedő időszakban olyan, a BARONIA védjegy oltalma alatt eladott borokat megemlítő számlákat nyújtott be, amelyeket vagy saját maga, vagy a borcímke szállítója állított ki. Ezeket a dokumentumokat azon, a felszólalási osztály előtt már előadott érvelés alátámasztására nyújtották be, amely szerint e védjegy tényleges használat tárgyát képezi.

64 Ennélfogva, mivel a vitatott okiratokat a felperes által benyújtott írásbeli nyilatkozat mellékleteként terjesztették elő a fellebbezési tanácshoz a 40/94 rendelet 59. cikkében megállapított négy hónapos határidőn belül, a benyújtásuk a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében nem tekinthető késedelmesnek. Következésképpen, a fellebbezési tanács nem utasíthatta volna el ezeknek az okiratoknak a figyelembevételét (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Hi-FOCuS-ítélet 38. pontját).

65 Nem eredményes e tekintetben az OHIM-nak a fent hivatkozott ELS-ítéletre történt hivatkozása sem, amelyben a korábbi védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat az OHIM által kitűzött, a felszólalási osztály előtti határidő lejártát követően mutatták be, mivel – feltéve, hogy a fellebbezési tanácshoz a bizonyítékokat a határidőn belül bemutatták – a fellebbezési tanács azokat köteles figyelembe venni a fellebbezés vizsgálatakor (a fent hivatkozott KLEENCARE-ítélet 32. pontja és Hi-FOCuS-ítélet 40. pontja). Ugyanakkor, a jelen ügyben a felszólalási osztály a felperest nem meghatározott dokumentumok, hanem mindenféle olyan okirat benyújtására hívta fel, amelyek a korábbi védjegy használatának igazolására alkalmasak. A felperest, mivel már mutatott be olyan okiratokat, amelyeket a felszólalási osztály nem tekintett a védjegy korábbi használatát bizonyító jellegűnek, semmi nem gátolta abban, hogy a fellebbezési tanács előtt új dokumentumokat mutasson be.

66 Az OHIM állításával ellentétben az új bizonyítékoknak a fellebbezési tanács előtt való elfogadása egyáltalán nem sérti a bejelentő védelemhez való jogát, amennyiben ez utóbbi a felszólalás alátámasztására felhozott korábbi jog védelmének fennállá-

sáról és tényleges hatályáról megbizonyosodhat. Amennyiben, amint a jelen ügyben is, ezek az okiratok csakis a fellebbezési eljárásban válnak a vita részévé, a bejelentő védelemhez való joga nem sérül, amennyiben ez utóbbi a 40/94 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése értelmében a fellebbezési tanács előtt vitathatja a korábbi jogok fennállását vagy hatályát. A jelen ügyben a beavatkozó a fellebbezési tanács előtt ezen okiratokkal kapcsolatban bármikor észrevételt tehetett volna. A fentiekre tekintettel az OHIM nem állíthatta volna azt, hogy a beavatkozó nem bizonyosodhatott meg a felszólalás alátámasztására felhozott korábbi jogok védelmének fennállásáról és tényleges hatályáról. Meg kell állapítani, hogy a vitatott okiratoknak a fellebbezési eljárás szakában való elfogadhatósága nem sérti a beavatkozó védelemhez való jogát, sem pedig a felek közötti fegyveregyenlőség elvét.

67 Nem meggyőző továbbá az OHIM-nak az az érve, miszerint jelentősen meghosszabbítaná a közösségi védjegyek lajstromozását, ha a felek a fellebbezési tanács előtt is terjeszthetnének elő első ízben tényeket és bizonyítékokat. Sőt ellenkezőleg, az vezetett az eljárás meghosszabbodásához, hogy nem fogadták el a fellebbezési tanács előtt bemutatott kiegészítő fordítást (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Hi-FOCuS-ítélet 42. pontját).

68 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 74. cikkét azáltal, hogy nem vette figyelembe az előtte a felperes által a rendelet 59. cikkében megállapított határidőn belül bemutatott dokumentumokat (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Hi-FOCuS-ítélet 43. pontját).

69 Mindazonáltal meg kell vizsgálni e jogban való tévedésből levonandó következtetéseket. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis egy eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után a határozat teljes vagy részleges megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott hatá-

rozatnak más lett volna a tartalma (a Bíróság 209/78–215/78. és 218/78. sz., Van Landewyck és társai kontra Bizottság ügyben 1980. október 29-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 2111. o.] 47. pontja és a 150/84. sz., Bernardi kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1375. o.] 28. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-62/98. sz., Volkswagen kontra Bizottság ügyben 2000. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2707. o.] 283. pontja és a T-279/02. sz., Degussa kontra Bizottság ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-913. o.] 416. pontja). Ugyanakkor a 40/94 rendelet 63. cikke (2) és (3) bekezdésének együttes olvasata alapján a fellebbezési tanács határozatát csak akkor lehet hatályon kívül helyezni vagy megváltoztatni, ha az anyagi jogi vagy eljárásjogi szempontból jogellenes (az Elsőfokú Bíróság T-247/01. sz., eCopy kontra OHIM [ECOPY] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5301. o.] 46. pontja]).

70 A jelen ügyben nem zárható ki, hogy azok a bizonyítékok, amelyek figyelembevételét a fellebbezési tanács helytelenül elutasította, olyan természetűek lehetnek, amelyek a megtámadott határozat tartalmát megváltoztathatják. Ugyanis az – 1996. július 23-tól 2001. július 23-ig terjedő – tárgyidőszakra vonatkoznak, jóllehet a felszólalási osztály különösen azért utasította el a felszólalást, mert a bemutatott bizonyítékok között egyetlen 2000-es keltezésű címke vonatkozott a tárgyidőszakra. E tekintetben nem az Elsőfokú Bíróság feladata, hogy az OHIM helyett mérlegelje a kérdéses bizonyítékokat.

71 A fentiek összességének fényében a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükséges lenne a többi jogalapot megvizsgálni, vagy akár a felperes bizonyításfelvétel iránti kérelmének helyt adni. Ugyanakkor az Elsőfokú Bíróság arra is hivatkozik, hogy a felperes nem jelöli meg annak okát, hogy a kérdéses bizonyítékokat miért nem tudta bemutatni, és hogy miért volt szükség az Elsőfokú Bíróság beavatkozására.

A költségekről

72 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási

szabályzat 87. cikke 4. §-ának (3) bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

73 A jelen ügyben az OHIM és a beavatkozó pervesztes lett. Mindazonáltal a felperes nem kérte, hogy az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezzék a költségek viselésére.

74 Következésképpen el kell rendelni, hogy a felek maguk viseljék saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának 2003. július 9-i (R 57/2003-2. sz. ügy) határozatát hatályon kívül helyezi.

2) **A La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana felperes közösségi védjegy lajtromozásának elutasítására irányuló kérelmét, mint elfogadhatatlant, elutasítja.**

3) **A Baron Philippe de Rothschild SA beavatkozónak a felszólalás elfogadhatatlannak nyilvánítására irányuló kérelmét, amennyiben azt a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére alapítja, elutasítja.**

4) **A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

5) **A felek maguk viselik saját költségeiket.**

Cooke García-Valdecasas Trstenjak

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. július 10-i nyilvános ülésen.

E. Coulon R. García-Valdecasas

hivatalvezető elnök